

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE

12. neděle v mezidobí Cyklus C

Když se Ježíš o samotě modlil a byli s ním jeho učedníci, otázal se jich: „Za koho mě lidé pokládají?“ Odpověděli: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a jiní myslí, že vstal jeden z dávných proroků.“ Zeptal se jich: „A za koho mě pokládáte vy?“ Petr odpověděl: „Za Božího Mesiáše!“ On jim však důrazně prikázal, aby to nikomu neřikali, a dodal, že Syn člověka bude muset mnoho trpět, že bude zavržen od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen. Všem pak řekl: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, den co den bere na sebe svůj kříž a následuje mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, ale kdo svůj život pro mě ztratí, zachrání si ho.“ (Lk 9, 18-24)

Milí přátelé, většinou v evangeliích čteme příběhy, kdy někdo něco od Ježíše požaduje. Třeba jídlo, když zástupy poslouchali jeho slovo a dostaly hlad. Nebo uzdravení, když někdo byl nemocný. Nebo dokonce vzkříšení, jak se to stalo např. u Jairovo dcerušky.

Dnes je to jiné. Dnes se to obrátilo. Dnes se ptá Ježíš učedníků, ale nejen jich, ale skrze ně i nás. Na co? Vzpomene si někdo z vás, na co se Ježíš ptá? *(nechte odpovědět děti)* Ano, Ježíš se ptá, za koho jej pokládáme. Je Ježíš pro nás učitel, lékař, přítel nebo stejně jako pro Petra „Mesiáš“?

A vzápětí na Ježíšovu otázku nás Ježíš vyzývá, abychom ho následovali. Ale jak? Vždyť Ježíš tu mluví o utrpení, pronásledování a dokonce o smrti. Chceme opravdu Ježíše následovat cestou kříže? Takové rozhodnutí není vůbec jednoduché. Kdo by si vybral dobrovolně cestu bolesti a utrpení, když nemusí? Jistě, je mnoho míst na zemi, kde lidé jsou za svou víru pronásledováni a jsou to hrdinové dnešních dnů. Ale co my tady? Uprostřed Evropy? Hrozí i nám nějaké nebezpečí? Ano, hrozí. Hrozí nám, že bychom mohli začít myslet jen na sebe a na své potřeby a přání. Hrozí nám, že bychom mohli přestat vnímat samotu druhých lidí kolem nás. Hrozí nám, že bychom si mohli vzájemně závidět úspěchy, značkové mobily a oblečení. Hrozí nám, že si neuděláme čas na druhého. Hrozí nám, že si neuděláme čas na modlitbu, protože ten PC tolik láká a je v něm tolik dostupných informací. Hrozí nám, že budeme mít mnoho virtuálních přátel, ale žádné opravdové, se kterými bychom si mohli povídat z očí do očí. Hrozí nám, že budeme žít vedle lidí, ale ne s nimi. Je nějaká cesta, kterou Ježíš doporučuje? Ano, je to cesta kříže. To znamená nepohodlí, lásky a milosrdenství k druhým. Cesta, kdy nemyslíme tolik na sebe, jako spíše na potřeby lidí kolem nás. Je to cesta, kdy nesmíme zůstat doma u počítače, ale svůj život víry prožívat ve společenství. Je to cesta, kdy máme použít svoje svaly a pomáhat tam, kde to někdo potřebuje. Někdy je to cesta obtížná a můžeme před druhými vypadat jako blázni, protože je spíše moderní myslet na sebe. Ale to nevadí. Totiž cesta být jiní než většina je také cesta, která provokuje, která láká k pokládání si otázek a následování. Proč je takový, proč je taková? Nebojte se být jiní, protože jste tak pro svět přitažliví.

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

12. neděle v mezidobí Cyklus C

Když se Ježíš o samotě modlil a byli s ním jeho učedníci, otázel se jich: „Za koho mě lidé pokládají?“ Odpověděli: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a jiní myslí, že vstal jeden z dávných proroků.“ Zeptal se jich: „A za koho mě pokládáte vy?“ Petr odpověděl: „Za Božího Mesiáše!“ On jim však důrazně přikázal, aby to nikomu neříkali, a dodal, že Syn člověka bude muset mnoho trpět, že bude zavržen od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen. Všem pak řekl: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, den co den bere na sebe svůj kříž a následuje mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, ale kdo svůj život pro mě ztratí, zachrání si ho.“ (Lk 9, 18-24)

Pomůcky: Pracovní list, tužky, pastelky

Milí přátelé, většinou v evangeliích čteme příběhy, kdy někdo něco od Ježíše požaduje. Třeba jídlo, když zástupy poslouchali jeho slovo a dostaly hlad. Nebo uzdravení, když někdo byl nemocný. Nebo dokonce vzkříšení, jak se to stalo např. u Jairovo dcerušky.

Dnes je to jiné. Dnes se to obrátilo. Dnes se ptá Ježíš učedníků, ale nejen jich, ale skrze ně i nás. Na co? Vzpomene si někdo z vás, na co se Ježíš ptá? *(nechte odpovědět děti)* Ano, Ježíš se ptá, za koho jej pokládáme. Je Ježíš pro nás učitel, lékař, přítel nebo stejně jako pro Petra „Mesiáš“?

A vzápětí na Ježíšovu otázku nás Ježíš vyzývá, abychom ho následovali. Ale jak? Vždyť Ježíš tu mluví o utrpení, pronásledování a dokonce o smrti. Chceme opravdu Ježíše následovat cestou kříže? Takové rozhodnutí není vůbec jednoduché. Kdo by si vybral dobrovolně cestu bolesti a utrpení, když nemusí? Jistě, je mnoho míst na zemi, kde lidé jsou za svou víru pronásledováni a jsou to hrdinové dnešních dnů. Ale co my tady? Uprostřed Evropy? Hrozí i nám nějaké nebezpečí? Ano, hrozí. Hrozí nám, že bychom mohli začít myslet jen na sebe a na své potřeby a přání. Hrozí nám, že bychom mohli přestat vnímat samotou druhých lidí kolem nás. Hrozí nám, že bychom si mohli vzájemně závidět úspěchy, značkové mobily a oblečení. Hrozí nám, že si neuděláme čas na druhého. Hrozí nám, že si neuděláme čas na modlitbu, protože ten PC tolik láká a je v něm tolik dostupných informací. Hrozí nám, že budeme mít mnoho virtuálních přátel, ale žádné opravdové, se kterými bychom si mohli povídat z očí do očí. Hrozí nám, že budeme žít vedle lidí, ale ne s nimi. Je nějaká cesta, kterou Ježíš doporučuje? Ano, je to cesta kříže. To znamená nepohodlí, lásky a milosrdenství k druhým. Cesta, kdy nemyslíme tolik na sebe, jako spíše na potřeby lidí kolem nás. Je to cesta, kdy nesmíme zůstat doma u počítače, ale svůj život víry prožívat ve společenství. Je to cesta, kdy máme použít svoje svaly a pomáhat tam, kde to někdo potřebuje. Někdy je to cesta obtížná a můžeme před druhými vypadat jako blázni, protože je spíše moderní myslet na sebe. Ale to nevadí. Totiž cesta být jiní než většina je také cesta, která provokuje, která láká k pokládání si otázek a následování. Proč je takový, proč je taková? Nebojte se být jiní, protože jste tak pro svět přitažliví.